

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **S.**, zastúpeného JUDr. O. proti žalovanému **Ing. J.** zastúpenému JUDr. J. o zaplatenie 1 000 000,- Sk s príslušenstvom, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Cob/131/2007-99 z 3. apríla 2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa č.k. 60 Cb 27/2004-84 z 8. decembra 2006 zrušil a konanie zastavil. Žiadnemu účastníkovi konania právo na náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie odôvodnil tým, že 2. júna 2007 doručil žalobca odvolaciemu súdu späťvzatie žaloby v celom rozsahu, s návrhom na zastavenie konania. Podaním z 13. marca 2007 žalovaný so späťvzatím žaloby súhlasil. Obaja účastníci zhodne navrhli rozhodnúť o trovách konania podľa § 146 od. 1 písm. c/ O.s.p. S poukazom na ustanovenie § 222 ods. 2 O.s.p. odvolací súd pripustil späťvzatie žaloby. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil poukazom na § 224 od. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu podal dovolanie žalobca. V odôvodnení dovolania uviedol, že v konaní na súde prvého stupňa o zaplatenie 1 000 000 Sk s príslušenstvom žalobcu na základe plnomocenstva podľa § 24 O.s.p. zastupoval advokát JUDr. O.. Poverením zo 6. novembra 2006 žalobca poveril v konaní konať podľa § 21 O.s.p. tiež JUDr. J. Poverenie podpísal štatutárny orgán

E.. Súd prvého stupňa uznesením nepripustil zastupovanie žalobcu JUDr. J.. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie. Na späťvzatie žaloby štatutárnym orgánom E. odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a konanie zastavil.

Odvolávajúc sa na súdnu judikatúru žalobca vyslovil názor, že za žalobcu ako účastníka súdneho sporu bol na základe písomného poverenia zo 6. novembra 2006 až do právoplatného ukončenia súdneho sporu oprávnený konať výlučne JUDr. J. a ako právny zástupca žalobcu bol oprávnený konať až do úplného ukončenia sporu výlučne JUDr. O.,. advokát. Preto bolo späťvzatie žaloby štatutárnym orgánom právne irelevantné a odvolací súd mal toto podanie odmietnuť. Navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) prejednal dovolanie bez nariadenia pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) a zistil, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

Žalobca podal dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým zrušil uznesenie súdu prvého stupňa a konanie zastavil.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, ak to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dôvody prípustnosti dovolania proti uzneseniu zákon vymedzuje v ustanovení § 239 ods. 1 ods. 2 O.s.p.

Proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie z dôvodov uvedených v § 237 O.s.p. Ide o prípady závažných väd konania, ku ktorým dovolací súd prihliada ex offo. Okrem iných ide o prípad, ak sa postupom súdu účastníkovi odňala možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Podľa doterajšej judikatúry odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. treba rozumieť znemožnenie realizácie tých procesných práv, ktoré účastníkovi občianskeho súdneho konania priznáva zákon za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany jeho práv a oprávnených záujmov.

Odňatie možnosti konať pred súdom žalobca vidí v tom, že súd prvého stupňa v rozpore s právnymi predpismi akceptoval podanie štatutárneho orgánu žalobcu a na jeho základe konal.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca je účastníkom konania vedenom na súde prvého stupňa pod. sp. zn. 60Cb/27/2004. Žalobca je právnická osoba, obchodná spoločnosť, spoločnosť s ručením obmedzeným. Podľa § 13 Obchodného zákonníka právnická osoba koná štatutárnym orgánom, alebo za ňu koná zástupca. Štatutárnym orgánom spoločnosti s ručením obmedzeným podľa § 133 ods. 1 Obchodného zákonníka je jeden alebo viac konateľov. Obmedziť konateľské oprávnenia môže iba spoločenská zmluva alebo valné zhromaždenie. Takéto obmedzenie je však voči tretím osobám neúčinné (§ 133 ods. 3 Obchodného zákonníka).

Rozsah konateľského oprávnenia je určený priamo zákonom. Podľa uvedeného ustanovenia konateľ koná vo všetkých veciach spoločnosti s ručením obmedzeným, teda v plnom rozsahu jej právnej subjektivity, má generálne konateľské oprávnenie. Obmedziť konateľské oprávnenie konateľa môže iba spoločenská zmluva alebo valné zhromaždenie. Takéto obmedzenie je však voči tretím osobám neúčinné.

Podľa spoločenskej zmluvy žalobcu v mene spoločnosti navonok koná a za ňu podpisuje konateľ. Nesporným je, že späťvzatie žaloby vykonal menom žalobcu jeho konateľ E., ktorý aj tento procesný úkon podpísal. V prejednávanej veci spoločenská zmluva ani valné zhromaždenie neobmedzili konateľské oprávnenie konateľa, navyiac by takéto obmedzenie voči tretím osobám bolo neúčinné. Keďže konateľ oprávnene konal menom žalobcu, procesným postupom odvolacieho súdu, t.j. konaním na základe tohto úkonu, nebola žalobcovi odňatá možnosť realizácie

procesných práv, ktoré mu dáva Občiansky súdny poriadok. Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil ani žiadne iné skutočnosti, ktoré by opodstatňovali prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p., preto dovolanie žalobcu s poukazom na § 243b ods. 4 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol.

Úspešnému žalovanému trovy dovolacieho konania nevznikli, preto mu ich náhradu dovolací súd nepriznal.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 11. júna 2008

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu